

پیام کنگره حزب حکمتیست (خط رسمی) به طبقه کارگر در ایران!

حکمتیست هفتگی ۲۰۷

۷ مه ۲۰۱۸ - ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۷
دوشنبه ها منتشر میشود

رفقای کارگر!

نداشته باشد و نفس سیستم طبقاتی و حاکمیت بورژوازی با ماشین دولتی و سرکوب آن سالم بماند. مستقل از تفاوت این دو صف، سوال و امر مشترکی که هر کدام جواب خود را به آن میدهند، چگونگی مقابله با انقلاب استثمار شدگان و نجات نظام حاکم کاپیتالیستی با جمهوری اسلامی و حتی بدون آن است.

معضل بزرگ بورژوازی ایران بی جوابی و نداشتن هیچ افق بهبودی از جانب جمهوری اسلامی و جناحهای مختلف آن، در مقابل جامعه و برای رفع ابتدایی ترین نیازهای اکثریت عظیم مردمی است که رسماً و علناً اعلام کرده اند، بیش از این ایمن وضع را نمیپذیرد. لذا ناممکن بودن ادامه وضع موجود نه تنها برای ما کارگران و استثمارشدگان، بلکه حتی برای حاکمین هم امری پذیرفته شده است.

سوالی که در مقابل ما است، چگونگی تضمین سرنگونگی جمهوری اسلامی به صورتی است که آینده بهتری برای طبقه کارگر، و مردم تضمین شود. مسئله برای ما سرنگونی فوری جمهوری اسلامی به شیوه ای است که ما کمونیستها و طبقه کارگر را در موقعیتی قرار دهد که با پیشروی های مادی و ملموس، جامعه را

درودهای گرم کنگره نهم حزب حکمتیست (خط رسمی) را بپذیرید!

خیزش دیمه و اعتراض محرومین به فقر، به استثمار و بی حقوقی، زمین لرزه ای در جامعه ایران بود که پایه های حاکمیت را تکان داد و ترس و نگرانی را در دل حاکمین کاشت. اعتراضاتی که خود را به جهان تحمیل کرد و دیوار سانسور و سکوت آنها نسبت به هزاران اعتراض کارگری در ایران را شکست. این اعتراضات بار دیگر مسئله سرنگونی جمهوری اسلامی به عنوان تنها راه هر بهبودی در زندگی اکثریت مردم ایران را، در مقابل جامعه قرار داد.

این حقیقت کل جناحهای بورژوازی ایران و احزاب و جریانات مختلف آنها از حاکمین تا اپوزیسیون را به تکاپو انداخته است. بخشی نگران سرنوشت جمهوری اسلامی و خطر سرنگونی آن از طرف پایین جامعه هستند و به این اعتبار در فکر راهی برای نجات آن، حتی به قیمت تحمیل تغییراتی در ساختار مذهبی، آند. عده ای نیز خواهان کنار گذاشتن جمهوری اسلامی به صورتی هستند که طبقه کارگر چه در این پروسه و چه بعد از جمهوری اسلامی در سرنوشت جامعه نقشی

قلب بزرگی از تپش افتاد! آباجی در گذشت! صفحه ۲

پیام کنگره حزب حکمتیست (خط رسمی) به کمونیست های ایران!

رفقای عزیز!

درودهای ما را بپذیرید! شاهد هستید جامعه ایران وارد دوران حساسی شده است. دوره ای که نیروهای سیاسی از راست تا چپ را به تلاش برای ایفای نقشی جدی به تحرك انداخته است. معضلات اقتصادی جمهوری اسلامی چنان همه جانبه و عمیق و غیر قابل سرپوش گذاشتن است که حتی مقامات رژیم قبل از اعتراضات دیمه عواقب "خطرناک" آن را برای حاکمیت به هم اخطار میدادند. کل حاکمیت جواب و راه حل و افقی روشن برای برون رفت از این اوضاع و امید بهبود به جامعه را ندارند. ... صفحه ۳

اول مه دیگر و جدال دو طبقه! حزب حکمتیست (خط رسمی)

صفحه ۴

گزارش تشکیلات خارج از کشور حزب حکمتیست (خط رسمی) از بزرگداشت اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر صفحه ۵

فوری و بلاواسطه به طرف انقلاب سوسیالیستی سوق دهیم. تامین این مهم و نجات جامعه در گرو دخالت آگاهانه طبقه کارگر و کمونیسم آن در کل این پروسه است. هیچ نیروی نجات دهنده و هیچ نسخه از پیشی و هیچ راه همواری در مقابل ما نیست. تنها راه به میدان آمدن طبقه کارگر، با افق سوسیالیستی و مطالبات انسانی و دخالت مستقیم در سرنوشت جامعه برای پیروزی انقلاب کارگری، است. این تنها راه تضمین سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و ممانعت از دخالت ارتجاع منطقه و بهم ریختن شیرازه مدنیت توسط آنها و جناحها و دارودسته های مختلف جمهوری اسلامی و گروههای قومی و مذهبی است. ... صفحه ۲

حکومت کارگری برابری آزادی

پیام کنگره نهم به طبقه کارگر در ایران!

رفقا!

فعالین و رهبران کمونیست طبقه کارگر!

دخالت طبقه کارگر در سرنوشت جامعه و به میدان آمدن آن زیر پرچم سوسیالیستی این طبقه بدون دخالت آگاهانه و هدفمند و متحد شما به عنوان پیشقراولان این طبقه ممکن نیست. اتحاد کارگران و به میدان آمدن آنها و تضمین کسب پیروزی این طبقه در جدال با بورژوازی، در گرو ایفای نقش تاریخی کمونیستهای این طبقه است. دخالت این طبقه در سیاست در ابعاد ماکرو و در جدال سیاسی و سرانجام به زیر

کشیدن حاکمیت طبقه سرمایه دار و کسب قدرت، در گرو متشکل شدن در حزب کمونیستی خود به عنوان ابزار این دخالتگری و ظرف اتحاد رهبران و فعالین کمونیست این طبقه است. سرنوشت جمهوری اسلامی زمانی پیام آور بهبودی در زندگی است که طبقه کارگر با اتکا به حزب سیاسی خود در آن دخالت کرده باشد، و نه تنها کارگران بلکه و بعلاوه محرومین جامعه، زنان و جوانان آزادیخواه را حول پرچم سیاسی، انسانی و آزادیخواهانه خود متحد کرده باشد.

دخالت متشکل و متحد و سازمانیافته امروز ما در این

دوره تعیین کننده موقعیت بعدی و آینده ما در فردای سرنوشتی جمهوری اسلامی است. آن آینده را ما باید امروز با هم بسازیم و کنگره ما بر نقش امروز حزب ما، طبقه کارگر و همه کارگران سوسیالیست و پیشروان کمونیست این طبقه تاکید میکند.

بدون دخالتگری امروز ما، بدون ساختن شالوده و پایه های سازمان کمونیستی خود در هر کارخانه و محله کارگری و بهم بافتن فعالین و رهبران کمونیست طبقه در کمیته های کمونیستی کارخانه، محله و ... به عنوان پایه های تحزب آگاهانه کمونیستی ما، بدون جمع شدن طیفی از شما در

حزب سیاسی خود، حتی با فرض سرنوشتی جمهوری اسلامی، پیشروی های طبقه کارگر میتواند بسیار محدود باشد!

رفقای عزیز!

اگر شورش محرومین نشان داد که جمهوری اسلامی توان مقابله با نیروی عظیم ما را ندارد و میتواند آنرا بیزیر کشید و این پیام را به هر شهر و شهرک و مرکز کار و زندگی برد، از طرف دیگر نشان داد که چه اندازه متحد و متشکل شدن ما در حزب خود، در سازمانهای خود، در کمیته های کمونیستی خود در محل کار و در محل زندگی، برای پاسخ گویی به نیازهای فوری جنبش

مان، عاجل و حیاتی است. این حقایق و دهها تجربه تاریخی، حزب ما و کنگره ما را ملزم کرده است که از سکوی کنگره بار دیگر این حقایق را با شما در میان بگذاریم و موانع و مشکلات صف و جنبش طبقاتی خود را نگاه کنیم و با شما شریک شویم.

تحولات آتی در ایران باید مهر کمونیسم طبقه کارگر را بخورد. در این راه ما در کنگره نهم حزب دست همگی شما را میفشاریم. ما همه شما را به اتحاد و دخالتگری جدی در اوضاع خظیر کنونی و به پیوستن و متحد شدنتان در حزب خود، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست (خط رسمی) فرا میخوانیم.

قلب بزرگی از تپش افتاد!

آباجی در گذشت!

با کمال تأسف ساعت ۵ بامداد امروز، قلب بزرگ عدرا آدمی (آباجی)، چهره محبوب جنبش چپ و کمونیستی ایران و عضو حزب حکمتیست (خط رسمی) در سن ۹۴ سالگی در شهر وستروس سوئد، برای همیشه از تپش افتاد.

تاریخ زندگی آباجی عجین با تاریخ بیش از چهار دهه مبارزه کمونیستهای جامعه ایران، علیه بی عدالتی، علیه فقر و محرومیت و برای دنیای آزاد و برابر است. امروز و با مرگ او دهها هزار انسان در سراسر ایران و خارج کشور در ماتم فرو رفته و یاد عزیز این انسان بزرگ را گرامی میدارند.

تاریخ زندگی آباجی تاریخ

تلاش خستگی ناپذیر کمونیستی است که در حاکمیت دو رژیم بورژوایی و استبدادی، سلطنت پهلوی و جمهوری اسلامی، بدون وقفه علیه استثمار و بردگی و برای جامعه ای آزاد و برابر کوشیده است. تاریخ زندگی آباجی عجین با مبارزات مردم ایران در قیام ۵۷، عجین با مقابله با جمهوری اسلامی و فعالیت در بنکهای شهرهای کردستان و مشخصا سنندج، عجین با مبارزه مسلحانه و جنگ ۲۴ روزه سنندج، عجین با فعالیت مخفی کارگران و کمونیستها در کردستان، از سنندج تا مهاباد، عجین با راهپیمایی بزرگ مردم سنندج به مریوان،

عجین با مقاومت مسلحانه مردم در کردستان علیه جمهوری اسلامی و عجین با فعالیت چند نسل از کمونیستها در ایران است.

جنبش چپ و کمونیستی ایران با مرگ آباجی یکی از چهرهای عزیز و محبوب خود، و حزب حکمتیست (خط رسمی) یکی از محبوبترین، دلسوزترین، دوست داشتنی ترین و عزیزترین یار دیرین خود را از دست داد.

حزب حکمتیست (خط رسمی) درگذشت آباجی عزیز را به همه

فرزندان، به بستگان او، به اعضا و کادرهای حزب، به همه کمونیستهای ایران و مردم مبارز سنندج و همه کسانی که او را میشناختند، تسلیت میگوید.

یاد عزیز آباجی در قلب همه

ما برای همیشه زنده خواهد بود.

کمیته رهبری حزب حکمتیست (خط رسمی)

۱۵ اردیبهشت ۹۷-

۵ مه ۲۰۱۸

کارگران جهان متحد شوید!

پیام کنگره نهم ...

این بی افقی حاکمیت و مهمتر از آن عدم تحمل بیشتر مردم، جامعه را وارد دوره ای جدی از جدال کرده است که شورش گرسنگان دیماه سوت آغاز آنرا زد. امروز برون رفت از این اوضاع مبرمترین مسئله حاکمیت و محافل فکری و سیاسی بورژوازی در ایران است. واقعیت این است نه بالا میتواند این وضعیت را ادامه دهد و نه پایین بیش از این تحمل میکند. چه حاکمین و چه محکومین میدانند کنترل و سرکوب شورش و طغیانی بعدی اگر ناممکن که بسیار سخت خواهد بود. میدانند با هر شورش و طغیانی شیرازه حاکمیت جمهوری اسلامی بیش از پیش گسسته خواهد شد. شورش دیماه توازن موجود میان مردم و خصوصا طبقه کارگر و حاکمیت را به نفع پایین جامعه شکست. سرنگونی جمهوری اسلامی به مسئله اصلی اکثریت محروم جامعه تبدیل شده و جواب به آن، پیروزی یا به شکست کشاندن آن، روی میز همه جنبش های سیاسی اصلی ایران قرار گرفته است. دست بدست کردن قدرت در بالا، بدون دخالت مردم، حذف بخشی از حاکمیت بعنوان منشا همه نابسامانی ها، انتخابات آزاد، رفتارند و برای حفظ نظام کاپیتالیستی و کوتاه کردن دست طبقه کارگر و کمونیستها در تحولات آتی، در کنار آلترناتیو طبقه کارگر برای دستیابی به آزادی، رفاه و برابری همه و همه جواب هایی به جنبش به میدان آمده و آینده جامعه است.

رفقا!

کنگره نهم حزب و همه مباحثات و مصوبات آن تلاش برای آماده کردن حزب و کمونیستهای ایران، در جوابگویی به اوضاع پرتلاطم پیش رو است. به همین دلیل و با توجه به خطیر بودن اوضاع از سکوی کنگره به عنوان عالی ترین مرجع حزبی شما را خطاب قرار میدهیم و شما را به ایفای نقشی جدی در این دوره تاریخی مهم دعوت میکنیم. ما در کنگره نهم به روشنی اعلام کردیم: تحولات آتی ایران، بدون وجود و حضور یک حزب کمونیستی دخالتگر، قوی و در بر گیرنده صفی از فعالین کمونیست و با نفوذ در طبقه کارگر و سایر عرصه های اجتماعی، از محلات تا جنبش حق زن، جوانان، معلمان و دانشجویان کمونیست و ... در تحولات آتی ایران بار دیگر سر طبقه کارگر و انقلابیون او بی کلا خواهد ماند. بار دیگر تحرک عظیم مردم عدالتخواه دستمایه به قدرت رسیدن بخش و لایه دیگری از بورژوازی و ارتجاع خواهد شد. کار منفرد و پراکنده کمونیستها، با هر درجه فداکاری، در هیچ گوشه ای از دنیا مایه تحولی اجتماعی نبوده و نخواهد بود. شورش استثمار شدگان در دوره اخیر یک بار دیگر ضرورت متحد و متشکل شدن را با تمام زمختی خود در مقابل همه کمونیستها قرار داد. کمونیست بدون حزب و کمونیسم بدون تحزب راه به جایی نمیرد. انسانهای خوب، شرافتمند و کمونیست، معترض و فعال در دنیا کم نیستند اما سرنوشت جوامع بشری را

احزاب و سنتهای سیاسی بورژوازی رقم میزنند. ایفای نقش تعیین کننده کمونیستها در آینده ایران بدون حزبی قوی و اجتماعی و با نفوذ غیر ممکن است. امروز به شهادت اتفاقات اخیر در جامعه ایران دریچه ای به روی طبقه کارگر و ما کمونیستها باز شده است. شورش گرسنگان، به عنوان اعتراض بخش کوچکی از طبقه کارگر و محرومین جامعه، امید و خوشبینی به آینده را در میان کارگران و محرومین جامعه، در میان زنان و جوانان و میلیونها انسان آزادبخواه ایجاد کرده است. امروز امید به کنار گذاشتن جمهوری اسلامی به هر شهر و محله و مدرسه ای رفته است. همین حقیقت فرصت و امکانشی برای دخالتگری کمونیستها فراهم کرده است. این دوره نمیتواند طولانی باشد، بالاخره بورژوازی و احزابش دیر یا زود تلاش میکنند، این فرجه را پایان دهند و این روزنه را بر روی ما ببندند. اما میدان سیاست در ایران تنها محل تاخت و تاز جمهوری اسلامی و جنبشهای ارتجاعی نیست. ایران با طبقه کارگری وسیع و میلیونها کارگر صنعتی، جامعه ای انقلاب دیده که کمونیست در آن خوشنام و با سمپاتی بالا، جامعه ای با دهها هزار کمونیست، با جنبش دفاع از برابری زن و مرد که در این دوره علنا حاکمیت و فرهنگ و سنن عقب مانده و ضد زن را به جدال طلبید، با اعتراضات وسیع در صفوف کارگران و اقشار محروم و ... نیز بخشی

از سوخت و ساز این جامعه است. تمام ماجرا برای ما باز کردن بیشتر این روزنه، متحد و متشکل کردن کمونیستهای طبقه کارگر و تلاش برای ایفای نقشی جدی در تحولات آتی است. در جواب به این نیاز و برای ایفای این نقش از سکوی کنگره نهم حزب شما را خطاب قرار میدهیم تا این دوره را سربلند در کنار هم طی کنیم. شما را به دخالتگری تاریخی، به مبارزه ای مشترک و پیوستن به حزب حکمتیست (خط رسمی) به عنوان ابزار این دخالتگری دعوت میکنیم. خط ما همه کمونیستهایی است که جز امر انقلاب کارگری و جز رهایی طبقه کارگر و منافع مشترک این طبقه، جز برابری کامل همه انسانها و جز رهایی کامل از بردگی مزدی، امری دیگر ندارند. کسانی که با هر نوع تقسیم بندی میان این طبقه به انواع ملیتها و خلقها و مذاهب نه تنها مخالفند که در مقابل آن صف میبندند. خطاب ما همه کسانی است که برای رهایی کامل زن و برابری همه کسانی که به هیچ جنبش ارتجاعی به نام مخالفت با جمهوری اسلامی باج نمیدهند و در مقابل آن کوتاه نمی آیند. جای تک تک شما در این حزب است و این حزب متعلق به همه این صف است. ما این دوره و برای نجات بشریت در جامعه ایران به قوی کردن این صف احتیاج داریم. رفقا!

به ما تحمیل کرده اند، سرنوشت محتوم طبقه ما نیست. برقراری جامعه ای برابر و آزاد و مرفه به کار آگاهانه و هوشیارانه و دخالتگری ما بستگی دارد. هیچ دنیای بهتری جز تصمیم ما به ساختن آن در چشم انداز نیست. هیچ انقلاب کارگری بدون دخالت و تصمیم آگاهانه ما و جمع کردن نیروی این انقلاب در حزبی کمونیستی متصور نیست. ما باید آن انقلاب را به پیروزی برسانیم. امروز شرایطی فراهم شده است و به همت همه ما دریچه ای بروی دنیای بهتر و انسانی تر، دنیای برابری و سوسیالیسم باز شده است. این فرجه و امکان هر چند کوچک باشد شغف انگیز است و این فرصت را نباید از دست داد. بیایید با هم تاریخ آینده خود و بشریت را در این دوره بسازیم. ما میتوانیم پیروز شویم اگر این دوره و نیازهای آنرا بشناسیم و به وظایف تاریخی خود در قبال طبقه کارگر و کل محرومان و بشریت عمل کنیم. مردم ایران، زن و جوان آن شایسته زندگی بهتری هستند. این زندگی و این جامعه را ما با هم میتوانیم و باید بسازیم. فردا دیر است و باید تعجیل کرد. بار دیگر به همه شما درود میفرستیم.

حکمتیست را
توزیع و
پخش کنید

اول مه دیگر

و جدال دو طبقه!

حزب حکمتیست
(خط رسمی)

بورژوازی و پرولتاریای ایران، اول مه دیگری را از سر گذراندند. شیخ خیزش دیماه ۹۶ هنوز بر بالای سر جامعه و طبقات آن در گشت و گذار است. جمهوری اسلامی نگران از تعرض زحمتکشان، حتی به شکل خانه کارگر وابسته به دولت خود اجازه راه پیمایی نداد. با وجود این، سخنگویان کارفرماها در راس تشکل های دولتی سنگ تمام گذاشتند و ضمن گله گزاری از دولت متبوع شان برای شرایط فلاکتبار کار و زندگی طبقه کارگر اشک تمساح ریختند. خبرگزاری کار ایران "ایلنا" در یک ویژه نامه هفته کارگر، دست پیشی گرفته و بعنوان "سخنگو و مدافع کارگر" به میدان آمد. اعلام کردند که هستی کارگران در معرض دست اندازی کارفرماها و دولت است. گفتند دولت صندوق تامین اجتماعی را مصادره کرده تا بهداشت و درمان کارگران را فلج کند و دستمزد کارگران را چند بار زیر خط فقر خواندند. اما در همین ویژه نامه، روی دیگر سکه را محبوب رئیس فراکسیون کارگری مجلس و صاحب خانه کارگر نشان داد و گفته است که طبقه کارگر تشکلهای خود به نام شورای اسلامی کار، انجمن های صنفی که بقول ایشان همان سندیکا

است را دارد. بی شرمانه اعلام کرد که بخاطر نمی آورد که کسی بخاطر فعالیت کارگری در بازداشت و زندان باشد. گفت افزایش دستمزدها معقول است و نهایتا پاسخگویی به وضعیت فلاکتبار طبقه کارگر را به فردای قیامت موکول کرد! اما در جبهه طبقه کارگر، فعالین کارگری و کارگران آگاه صدای طبقه خود را به گوش جامعه رساندند.

- کارگران شاغل و بازنشسته در تهران جلو مجلس تجمع و سپس راهپیمایی کردند.

- بیانیه های کارگری علیه نظام سرمایه داری و تاکید بر مطالبات طبقه کارگر یکی پس از دیگری صادر گردید. فعالین کارگری اعلام کردند که با توجه به از هم گسیختگی بیش از پیش شیرازه زندگی اجتماعی و اقتصادی و سیاسی کشور در سطح کلان، ما کارگران را به این نتیجه می رساند که دیگر نباید به امید چیزی جز دست بردن به اعتراضات سراسری و نیروی متحدمان برای خلاصی از وضعیت جهنمی موجود بنشینیم.

- زنان برابری طلب در بیانیه ندای زن اعلام کردند: "در شرایطی که زنان به حکم جنسیتشان مهر فرودستی بر خود دارند و هزاران زن به عنوان لشکر بیکاران فوق ارزان، سودآوری سرمایه داران حاکم را تضمین میکنند، فریاد برابری با روز جهانی کارگر همسوا خواهد بود. روز جهانی کارگر نوید برابری همه انسانها فارغ از جنسیت و نژاد و قومیت و روز ندای انسانیت است! روز جهانی کارگر روز اعتراض و فریاد

رهایی همه ی انسانها از فلاکتی است که سرمایه داران حاکم ایجاد کرده اند..."

- سمینار روز جهانی کارگر در روز نهم اردیبهشت با شرکت فعالین کارگری و دانشجویی در تهران برگزار شد.

- کارگران سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی در ترمینال آزادی تجمع کردند و روز جهانی کارگر؛ روز اتحاد؛ همبستگی و دادخواهی کارگران را گرامی داشتند.

- مراسم اول مه در یک شهرک کارگری سنندج برگزار گردید و تقویم و خودکارهایی با آرم اول مه و سبیل اتحاد طبقه کارگر، در میان هزاران کارگر در بخشهای مختلف کارگری توزیع گردید.

- مراسم اول مه و راهپیمایی کارگران در شهرک صنعتی مریوان برگزار شد.

علاوه بر این انواع مراسمهای دیگر در مراکز تولیدی و محلات کارگری در شهرهای مختلف برگزار شد.

در مقابل صدا و ندای طبقه کارگر نیروهای نظامی دولت بورژوازی، تعدادی از کارگران را در راه پیمایی پس از تجمع جلو مجلس در تهران بازداشت کردند و در سنندج چند فعال کارگری را صبحگاه روز کارگر در منزل خود و یا خیابان دستگیر و روانه زندان کردند.

جدال طبقاتی در روز کارگر امسال هم بار دیگر نشان داد که اگر غول عظیم طبقه ما عروج کند، بورژوازی توان مهار اعتراض ما را نخواهد داشت و تشکلهای دولتی و ضد کارگری و سخنگویانشان، قادر نخواهند بود بعنوان سوپاپ اطمینان

سرمایه داری نقش بازدارنده خود را بازی کنند.

توازن قوای طبقاتی اول مه امسال نشان داد که پیروزی طبقه کارگر و مردم محروم نیازمند مولفه های زیر است:

- آمادگی و ایفای نقش طبقه کارگر بعنوان نماینده جنبش عظیم محرومان و زحمتکشان.

- اتحاد کارگری، همبستگی و سازمان یافتن طبقه کارگر در تشکلهای توده ای مستقل خود و عروج کمیته های کارگری.

- تبدیل کمونیسم به ابزار مبارزه طبقه کارگر برای جهش بطرف سازمانیابی توده ای و کمونیستی حزبی خود.

- اتحاد کارگران کمونیست و سوسیالیست و رهبران عملی و فکری و سیاسی طبقه در کمیته های کارگری و شبکه های به هم پیوسته در صفوف طبقه کارگر بعنوان ستون فقرات جنبش عظیم طبقاتی کارگران.

کارگران کمونیست، رفقا! شما به این حقیقت واقفید و خود اعلام کردید که شیرازه اقتصادی و سیاسی جامعه از هم گسسته است. و این را هم می دانید که صف چند ده میلیونی کارگران و بیکاران و محرومان و گرسنگان جامعه منتظر آمادگی ما نمی شود. این را در خیزش دیماه ۹۶ دیدیم. و این را هم دیدیم که در غیاب طبقه کارگر متحد و متشکل و آگاه، هر خیزش و عصیان توده ای به مثابه وارد شدن در تونل تاریکی است که ته آن معلوم نیست. دشمنان رنگارنگ در کمین اند تا بر موج عصیان محکومین سوار شده و به

بیراهه و یا ناکجا آبادی که خود می خواهند ببرند.

روز کارگر امسال هم این حقیقت را به ما یاد آور شد که بورژوازی و حاکمان ایران هنوز توان از سر گذراندن خطری که طبقه کارگر و محرومان جامعه تهدیدشان می کنند را دارند.

حزب حکمتیست (خط رسمی) در کنگره نهم خود و در آستانه اول مه، ضمن تاکید بر نقاط قدرت طبقه ما و جنبش عظیم زحمتکشان که نمونه اش را در خیزش دیماه شاهد بودیم، مخاطرات پیشروی جامعه را به طبقه کارگر و بویژه کمونیستهای طبقه و فعالین و رهبرانش خاطر نشان کرده است. ما زمان را برای تدارک و آمادگی عروج طبقه کارگر به رهبری و هدایت جنبش محرومان و محکومین و جنبش برابری طلبی زنان کوتاه می دانیم. حزب ما و کمونیسم ما، اما مصمم است و تلاش می کند تا به تسریع انجام این وظیفه طبقاتی کمک کند.

انجام وظیفه تاریخی و طبقاتی مان به اتحاد صفوف کارگران کمونیست نیازمند است. دستان را در دستان همدیگر و بگذارید. ما توان آن را داریم که غول خفته طبقه مان را آگاه تر و بیدار کنیم تا نقش تعیین سرنوشت جامعه را به سوی آزادی و برابری و حکومت کارگری ایفا کند.

آزادی، برابری، حکومت کارگری حزب حکمتیست (خط رسمی)

۱۱ اردیبهشت ۹۷
(اول مه ۲۰۱۸)

شماره حکمت

حزب حکمتیست (خط رسمی)

www.hekmatist.com

سر دبیر: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تلگرام حزب

@HekmatistXateRasmi

تماس با حزب

دبیرخانه حزب

hekmatistparty@gmail.com

دبیر کمیته رهبری: خالد حاج محمدی

Khaled.hajim@gmail.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

مسول تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

مسول دفتر کردستان حزب: مظفر محمدی

mozafar.mohamadi@gmail.com

حقوق زنان و اتحاد
انترناسیونالیستی مردم جهان
سر داده شد. در این تظاهرات،
حضور کارگران و کارمندان
فروشگاههای زنجیرهای
"لیدل" که از هفته گذشته در
اعتصاب هستند در این
راهپیمایی قابل توجه بود. در
استکهلم و گوتنبرگ، رفقای
حزب در راهپیمایی ها شرکت
کردند و اتحاد و همسرنوشتی
خود را با طبقه کارگر جهانی
اعلام کردند.

همبستگی طبقاتی جهانی
کارگران از طرف واحد لندن
حزب بر روی بنرها چاپ شده
بود، و توجه بسیاری را به خود
جلب کرد و با تعدادی از
شرکت کنندگان مصاحبه شد.
در بلژیک، رفقای حزب با سر
دادن شعار و حمل پلاکاردهای
حزب در راهپیمایی شرکت
کردند، که در آن شعارها به
زبانهای مختلف در مخالفت با
سیاستهای دولت بلژیک درقبال
پناهجویان، و برای احقاق

چادر و میز کتاب حزب در
مرکز شهر کلن بر پا شد و با
علاقمندان و مراجعه کنندگان
در مورد اهمیت فعالیت
متشکل و متحد در ایران و
تفاوت های موجود بعد از
اعتراضات دی ماه گفتگو
کردند. در نروژ، گرچه تعداد
شرکت کنندگان در تظاهرات این
روز کمتر از دیگر پایتخت های
اروپایی بود، اما در اسلو
سخنرانی ها و شعارها،
خواست های رادیکالی چون
کاهش ساعت کار روزانه به
شش ساعت در روز، کار برابر
و مزد برابر برای زن و مرد،
خروج نروژ از ناتو، نه به
راسیسم، و همچنین شعارهایی
در حمایت از مردم فلسطین، از
اصولی ترین شعارها بود. در
لندن، تجمع و مارش خیابانی
در مقابل کتابخانه مارکس با
تبریک گفتن این روز به
همدیگر و میز کتاب و اعلام
همبستگی طبقاتی شروع
گردید. پس از سه ساعت تجمع
و بازدید از کتابخانه مارکس،
مراسم با مارش همبستگی به
سمت میدان مرکزی شهر
ترافالگار ادامه یافت و در
طول مسیر شعارهای اتحاد
طبقاتی و جهانی کارگران در
نقاط مختلف مارش دیده
میشد. کیفیت راهپیمایی با
سخنرانی ها و شعارهای
متعدد ضد ریاضت اقتصادی و
زدن معیشت طبقه کارگر در
این کشور به بهانه بحران
اقتصادی و برکزیت بسیار قابل
توجه بود. شعارهای دفاع از
کارگران ایران و همچنین

گزارش تشکیلات خارج از کشور حزب حکمتیست (خط رسمی) از بزرگداشت اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر

امسال، در صد و سی و
دومین سالگرد اول ماه مه روز
جهانی طبقه کارگر، طبق روال
هر ساله، مراسم های متعدد و
متنوعی به مناسبت این روز
برگزار شدند. حداقل در اروپا،
علاوه بر پایتخت ها، تقریباً
در هر یک از شهرهای مهم،
تظاهرات ها و راه پیمایی
هایی با پرچم های سرخ، با
شعارهای طبقاتی علیه
حاکمین به چشم می خورد.
جدا از تمامی اعتراضات
متنوعی که در هر کشوری در
جریان بود، انتظار این بود که
امسال در اروپا، همه جا
چشم ها به فرانسه و مشخصاً
پاریس دوخته شود. شهری که
یکی از مهم ترین مراکزی است
که انتظار میرفت اگر نه
بزرگترین، بلکه شاهد رادیکال
ترین اعتراضات باشد. مرکزی
که در آن قرار بود با موج
اعتصابات رو به گسترش
موجود، تظاهرات عظیم، هم
سطح آنچه در سپتامبر گذشته
رخ داد را تکرار کند و بیان
کننده نه بزرگی به سیاست های
ماکرون و آنچه به تاجریسم
امروز معروف شده است باشد،
و باری دیگر خاطره پنجاه سال
پیش، مه ۱۹۶۸ را، همه جا
زنده کند. اما امسال نیز

سیطره سوسیال دمکراسی که
همواره سعی در تحدید خصلت
جهانی و فراکشوری این روز
داشته و دارد را می توان
همچنان دید. باری دیگر،
خواست جشن همبستگی بین
المللی، روز اعلام خواست
کارگران جهان متحد شوید،
روز ابراز قدرت کارگران علیه
سرمایه داری، در اروپا، تحت
الشعاع شعارها و خواست های
مبارزات جاری محلی و
حداکثر کشوری قرار گرفت.

اگر این چهره غالب برناممه
هایی بود که به مناسبت این
روز برگزار شدند، اما در میان
شعارها رادیکال و خواسته های
کارگری علیه سرمایه داری و
نظام کار مزدی را می توانست
دید. دوستداران و اعضا حزب
با شعارهای کارگران جهان
متحد شوید، زنده باد روز
جهانی کارگر، و پیام تبریک
این جشن کارگران را از جانب
کارگران ایران به گوش شرکت
کنندگان در برنامه های اول
ماه مه رساندند.

مرکز جمهوری اسلامی

زنده باد سوسیالیسم

تشکیلات خارج کشور حزب

حکمتیست (خط رسمی)

۷ مه ۲۰۱۸